

พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔ธีธ

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าควัย ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

เล่ม อ๔ คอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติ ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔៩៩"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บงัคบัตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญติ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ สภาจงหวัดประกอบควยสมาชิกซึ่งราษฎร เลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าควยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด มีจำนวนอย่างน้อยยี่สืบสิคน

ให้ราษฎรในอำเภอเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นอำเภอ ละหนึ่งคน ถ้าอำเภอใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียน ราษฎรครั้งหลังที่สุดเกินกว่าหนึ่งหมื่นห้าพันคน ให้อำเภอ นั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกหนึ่งหมื่นห้าพัน เศษของ หนึ่งหมื่นห้าพันถ้าถึงครึ่งให้นับเป็นหนึ่งหมื่นห้าพัน แต่ก้ำคำนวณตามเกณฑ์ในวรรคสองไม่ได้จำนวนสมาชิก
กรบยี่สิบสิ่คน ให้ถือว่าอำเภอหนึ่งมีสมาชิกได้หนึ่งคน ส่วน
จำนวนสมาชิกที่ยังขาดจำนวนอยู่นั้น ให้ดำเนินการดังนี้ เอา
ยี่สิบสี่หารจำนวนราษฎรในจังหวัดนั้น ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้
ถือเป็นเกณฑ์สำหรับคำนวณสมาชิกเพิ่ม โดยอำเภอใดมี
จำนวนราษฎรมากที่สุดให้อำเภอนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน
แล้วให้เอาผลลัพธ์หักจำนวนราษฎรของอำเภอนั้นออก เหลือ
เท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น ในการพิจารณา
เพิ่มสมาชิกที่ยังขาดจำนวนอยู่นั้น กระทำดังนี้ต่อ ๆ ไป จน
ได้สมาชิกกรบจำนวนยี่สืบสี่คน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ สมาชิกสภาจังหวัดให้อยู่ในตำแหน่งได้คราว ละห้าปี แต่ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจาก ถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขึ้นแทน ให้เต็มตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดเก้าสิบวัน แต่สมาชิกสภา จังหวัดที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนด เวลาของผู้ซึ่งตนแทน ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดว่างลงก่อนถึงกำหนดออก ตามวาระไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่เลือกตั้งสมาชิก สภาจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ ''

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภาจังหวัด
- (๒) คาย
- (๓) ลาออก โดยขึ้นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก โดยปรากฏว่าต่อมาเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือก ตั้ง หรือต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา จังหวัด หรือ
- (๔) สภาจังหวัดวินิจฉับให้ออกจากตำแหน่งโดย เห็นว่ามีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือ ก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่สภา หรือกระทำการอันอาจ

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

เสื่อมเสียประโยชน์ของจังหวัด มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำ กว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง ''

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาจังหวัดกำหนด

การประชุมสภาจังหวัดครั้งแรก ต้องกำหนดให้สมาชิก ได้มาประชุมภายในเก้าสิบวันนับแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภา จังหวัดเสร็จแล้ว ''

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ สมัยประชุมสามัญ ให้มีกำหนดสามสิบวัน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัด จะให้ขยาย เวลาออกไปก็ได้

่ อนึ่ง ในระหว่างเวลาสามสิบวันนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัด จะให้ปิดสมัยประชุมก็ได้ '' มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ สมาชิกย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามผู้ว่าราชการ จังหวัดในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ของ ราชการบริหารส่วนจังหวัดได้

นอกจากตั้งกระทู้ถามในสภาแล้ว สมาชิกสภาจังหวัด ย่อมมิสิทธิสอบถามข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับ งานในอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนภูมิภาค คำสอบ ถามและการตอบให้บันทึกหรือทำเป็นหนังสือเสนอกระทรวง ทบวงกรมที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น

ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อ เห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความ ปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของจังหวัด หรือเกี่ยวกับ นโยบายราชการบริหารส่วนกลาง "

มาตรา ៩ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

- ้มาตรา ๓๐ ให้จังหวัดมีข้าราชการส่วนจังหวัด โดยมี ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา และจัดแบ่ง การบริหารออกเป็น
- (๑) สำนักงานจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการทั่วไป ของจังหวัด มีเลขานุการจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา ข้าราชการและรับผิดชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งจังหวัดตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับ กิจการส่วนจังหวัดในส่วนนั้น มีหวัหน้าส่วนราชการเป็นผู้ ปกุณรองบังคับบัญชา และรับผิดชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้าราชการส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน

ให้คณะกรรมการซึ่งประกอบค้วย ผู้แทนกระทรวง มหาดไทยเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน กระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ พิจารณากำหนดตำแหน่ง ชั้นและอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนจังหวัดแต่ละจังหวัด

ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎ
ก.พ. ในส่วนที่เกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง อัตราเงินเดือน
การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับเงินเดือน การเลื่อนขั้นเงินเดือน
การโอน การให้กลับเข้ารับราชการ การสอบแข่งขัน การ
สอบคัดเลือก การคัดเลือก การสอบสวนการรักษาวินัย

และการออกจากราชการ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนจังหวัด โดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เป็น อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวคับอธิบดีหรือเจ้ากระทรวง แล้วแต่ กรณี

การโอนระหว่างข้าราชการส่วนจังหวัดกับข้ำราชการ พลเรือนสังกัดกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ในชั้น อันดับ และ ขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรม เจ้าสังกัด และจังหวัดได้ตกลงในการโอนทั้งข้าราชการผู้นั้นได้ยืนยอม ด้วย

เมื่อเป็นการสมควรจะตราพระราชกฤษฎีกาให้ข้าราชการ ส่วนจังหวัดมีสิทธิอย่างอื่นบรรดาที่กฎหมายให้ไว้แก่ข้ำราชการ พลเรือนก็ได้ "

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่า ด้วยเทศบาล กฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลและกฎหมายอื่น ให้จังหวัดมีอำนาจ หน้าที่ดำเนินกิจการส่วนจังหวัดดังต่อไปนี้

เล่น ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศิลธรรม อันดีของประชาชน
- (๒) การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่ง เสริมวัฒนธรรม
- 🧢 (๓) การสังคมสงเคราะห์อันรวมทั้งการสาธารณู-ปการ และการประกันสังคมคั้วย
- (๔) การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัด คั้งและบำรุงสถานพยาบาล
- (๔) การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำ ทางบก และการ ชลประทานราษฎร์
- (ь) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และ ที่สาธารณ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (๗) การจัดให้มีน้ำสะอาดและการประปา (๗) การจัดให้มีตลาดและท่าเทียบเรือ
- (ฮ) การจัดให้มีและบำรุงการไฟพ้าหรือแสงสว่าง โดยวิชีอื่น
 - (๑๐) การจัดให้มีฌาปนสถาน
- (๑๑) การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณ สวนสัตว์ ตลอดจนสถาน ทุประสุทอกรทรเคปัร

- (๑๒) การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของ ราษฎร
- (๑๓) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมาย**จะด้**องแบ่ง ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
- (๑๔) การจัดการคุ้มครอง ดูแล และหาผลประโยชน์ จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด
- (๑๕) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ และ
- (๑๖) กิจการอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ ราษฎรและท้องถิ่น หรือหน้าที่อื่นซึ่งกฎหมายบัญญ**ัคใ**ห้เป็น หน้าที่กิจการส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ให้ดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด ซึ่งได้รับอนุมติจากสภาจังหวัดแล้ว ''

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ การคำเนินกิจการส่วนจังหวัดซึ่งมีลักษณะ เป็นการพาณิชย์อาจทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญ**ัติจังหวั**ด

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ออกตาม ความในมาตรา ๔๓"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมลตรา ๔๓ แห่งพระราช บัญญติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงมหาดไทยตราระเบียบว่าด้วย การคลัง รวมตลอดถึงวิธิการงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน ส่วนจังหวัด การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด การพาณิชย์ส่วนจังหวัด การจัดหาพัสดุ และการจ้างเหมา สิ้นใช้ ?"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะยุบสภาจังหวัดเพื่อ ให้ราษฎรเลือกตั้งใหม่ ในคำสั่งยุบเช่นนี้ต้องแสดงเหตุผล และมีกำหนดให้เลือกตั้งสมาชิกใหม่ภายในเก้าสิบวัน"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเจิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราช บัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔៩๘ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาดรา ๔๔ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเพิกถอนมติซึ่ง มิใช่ข้อบัญญัติจังหวัด เมื่อเห็นว่ามตินั้นมีลักษณะเป็นการเมือง แห่งรัฐ หรือฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ หรือข้อบังกับทางราชการ หรือนอกเหนือกิจการส่วนจังหวัด

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า มติของสภาจังหวัด เข้าลักษณะดังกล่าวในวรรคแรก ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้อง สั่งเพิกถอนมตินั้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่สภาจังหวัดมี มติโดยแจ้งกำสั่งเพิกถอนพร้อมด้วยเหตุผลไปยังประชานสภาจังหวัด หากพันกำหนดหกสิบวันแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ สั่งเพิกถอนมติของสภาจังหวัดดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องปฏิบัติตามมตินั้นทันที

ห้ามมิให้สภาจังหวัดอภิปรายคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งสั่งเพิกถอนมติของสภาจังหวัดตามความในมาตรานี้ ''

มาตรา ๑๕ สมาชิกประเภทที่ ๒ ของสภาจังหวัดที่ดำรง คำแหน่งอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็น สมาชิกสภาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ไปจนถึงคราวออกตาม วาระ และถ้าตำแหน่งว่างลงเพราะเหตุอื่น ก่อนถึงคราวออก ตามวาระ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งผู้ที่ มีคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเถือกตั้งและไม่เป็นผู้ต้อง

เล่ม ผส ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเปกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

ห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เป็น สมาชิกขึ้นแทนต่อไป

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา การตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรุมราชโองการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนิ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๔๘ ซึ่งใช้บงัคบัอยู่ในบัจจุบัน บางมาตราทำให้ยากแก่การปฏิบัติ เช่น ไม่ มีบทบัญญัติในเรื่องการบีดประชุมก่อนครบกำหนดสมัยประชุม การ กำหนดคำแหน่งข้าราชการส่วนจังหวัด การจัดแบ่งการบริหารราชการ ของจังหวัด สิทธิที่จะไม่ตอบคำสอบถาม ก็ไม่กำหนดไว้ เช่นเดียวกัน กับในเรื่องกระทู้ถาม ไม่ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งเพิก ถอนมติซึ่งไม่ใช่ข้อบัญญัติจังหวัด อำนาจของจังหวัดเกี่ยวกับกิจการ ของจังหวัด ไม่มีระบุให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยวางระเบียบเกี่ยวกับ การพาณิชย์ของจังหวัด กับยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกภาพแห่ง สมาชิกสภาจังหวัดประเภท ๒ ซึ่งสมควรกำหนดเวลาให้หมดัสนไป จิ๋ง จำเบ็นที่จะต้อง ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติให้เหมาะสมและรัดกุม ยิ่งขึ้น.